

نگاهی به زندگی پر فراز و نشیب حرفه ای آنجلینا جولی

آنجلینا جولی در یک خانواده بازیگر به دنیا آمد. پدرش، جان وویت، در دهه ی ۶۰ وقتی که نقش جو بک را در فیلم «کاوبوی نیمه شب» ایفا کرد به شهرت رسید. این نقش باعث شد که او نامزد جایزه اسکار شود و با فیلم «نجات» در سال ۱۹۷۲ بیشتر مشهور شود. وقتی که آینده حرفه آنجلینا در حال آغاز بود مادرش، مارچلین برتراند، او را به تست های بازیگری می برد. مارچلین به خوبی ارزش این همه کار و کوشش را می دانست چون خودش هم همین راه رفته بود. حرفه بازیگری مارچلین در سال ۱۹۷۱ با نقش کانی در سریال «آیرونساید» آغاز شد. او بعدها به مدت ۱۰ سال از بازیگری فاصله گرفت و مدتی را پشت دوربین سپری کرد.

بدون توجه به دستاوردهای والدینش، خود آنجلینا جولی نیز عملکرد خوبی داشت. علی رغم سختی ها و ناپایداری های حرفه اش، چه چیزی بیشتر از دریافت جایزه اسکار نشان دهنده موفقیت یک بازیگر است؟ برای آنجلینا مسیر آسان آغاز نشد، زیرا وقتی او در تست های بازیگری شرکت می

کرد بازخورد خوبی نمی گرفت. علی رغم اینکه در در نوجوانی تصمیم گرفت تا وارد بازیگری شود، این ناامید های اولیه او را شکست نداد. آنجلینا توانست مسیری درخشان برای خودش بسازد و در این مقاله [پیلووال مدیا](#) به بررسی مسیری که طی کرده است پرداخته ایم. با ما همراه باشید.

ترک کردن حرفه مدلینگ

مشابه تمام نوجوانان دیگر، آنجلینا جولی قبل از پیدا کردن شغل مناسب، چند تجربه متفاوت را امتحان کرد. مادرش، مارچلین برتراند، درآمد قابل قبولی داشت و میخواست آنجلینا را به عنوان مدل فعالیت کند. اندام باریک آنجلینا در حقیقت یک مزیت بزرگ برایش به حساب می آید. با وجود تلاش های مادرش، او کاملاً از این مسیر دست کشید.

بازی در فیلم های دانشجویی برادرش

از آنجا که آنجلینا در خانواده‌ای با تجربه بازیگری به دنیا آمده بود، نیازی نداشت تا به جای وری برود تا حرفه اش را آغاز کند. برادر بزرگترش، جیمز هیون، در دانشکده سینما و تلویزیون دانشگاه جنوبی کالیفرنیا دانشجوی بود. در طول حضور در این دانشگاه، هیون فیلم‌های دانشجویی می ساخت و در پنج فیلم آنجلینا جولی به عنوان ستاره حضور داشت. یکی از فیلم‌های او جایزه جورج لوکاس را دریافت کرد.

ثبت نام در مدرسه بازیگری

حتی بهترین بازیگران هم به شما می‌گویند که حتی یک آموزش کوچک می‌تواند تفاوت زیادی را به همراه داشته باشد. با این نظریه، آنجلینا در موسسه تئاتر لی استراسبرگ ثبت نام کرد و در زمینه بازیگری تحصیل کرد. قبل از این، تنها تجربه او از بازیگری در فیلمی به نام «نگاهی به بیرون» در سال ۱۹۸۲ بود که در آن به همراه پدرش حضور داشت. آنجلینا دو سال در این موسسه تحصیل کرد. در طول زمان حضورش در این مدرسه در نیویورک، در بسیاری از نمایش‌های تئاتری بازی کرد. در سال‌های بعد، او از برخی از تکنیک‌های لی استراسبرگ در بازیگری خود استفاده می‌کرد، مانند باقی ماندن در شخصیت در زمان توقف فیلمبرداری.

پیگیری بازیگری حرفه‌ای

اگرچه پدر آنجلینا جولی بازیگر موفقی بود، اما او الهام بخش آنجلینا نبود. آنچه برایش الهام بخش بود، تماشای فیلم با مادرش در دوران کودکی بود. با وجود اینکه کلاس‌های بازیگری خود را رها کرده بود تا به عنوان مدیر مراسم خاکسپاری فعالیت کند، نظر خود را تغییر داد و هدف خود را به هالیوود تغییر داد. تلاش‌های او در ابتدای تست‌های بازیگری به خوبی پذیرفته نشدند زیرا او خیلی عبوس و سرد به نظر می‌آمد.

حضور در ویدیوهای موسیقی

وقتی هیچ چیز به خوبی پیش نمی‌رود چه باید کرد؟ پیدا کردن یک مسیر جانبی در همان صنعت.

برای آنجلینا این مسیر بازی در ویدیوهای موسیقی بود، از جمله “Woman My by Stand” از لنی کراویتز و “Marea Alta” از آنتونلو وندیتی، که هر دو در سال ۱۹۹۱ منتشر شدند. در آن زمان، آنجلینا هنوز شانزده ساله و جوان بود و جز بازیگران با درآمد بالا به حساب نمی آمد. ویدیوهای موسیقی راهی ایده آل برای افزایش نمونه کارهایش بودند. در یک مصاحبه با extratv درباره اینکه به خود جوانترش چه چیزی را می گوید، او گفت: « هر چیزی به یک چیز دیگر منتهی می شود».

اولین نقش در سریال

دنزل واشنگتن یکبار درباره بازیگری گفت: «بارها تلاش کردم و شکست خوردم. اما در نهایت یک فرصت به دست آوردم. اگر طولانی مدت در آرایشگاه بمانید، در نهایت موهیتان را کوتاه می کنند». آنجلینا نیز با همین روحیه ادامه داد و اولین نقش بزرگش را دریافت کرد. به او نقشی در فیلم سایبورگ ۲ داده شد، فیلمی علمی-تخیلی به کارگردانی مایکل شرویدر.

ایجاد وقفه در بازیگری

این چیزی است که همه ما گاهی اوقات انجام می دهیم؛ همچنان ادامه می دهیم حتی وقتی ارزش ندارد. اما آنجلینای جوان این کار را نکرد. پس از فیلم اول، او ناراضی بود. او آنقدر ناامید بود که تقریباً یک سال در هیچ تستی شرکت نکرد. این روند در زندگی آنجلینا به طور مداوم تکرار می شود. مثلاً می توان به زمانی که او پس از طلاق از همسر سابق خود، برد پیت، از بازیگری کناره گرفت اشاره کرد.

بازگشت به کار

آنجلینا جولی شروع به کار کرد و این بار کمی هوشیارتر بود. در سال‌های پس از فیلم سایبورگ ۲، در فیلم‌های بدون شاهد (۱۹۹۵)، هکرها (۱۹۹۵) که اولین فیلم هالیوودی او بود، حضور داشت. نقش او در هکرها چشمگیر شناخته شد. نیویورک تایمز نوشت که او «شگفت انگیز بود». در سال ۱۹۹۶ با فیلم «عشق همه چیز است» و «ماه موهایی»، معلوم شد که آنجلینا در کار جدی است.

واکنش در برابر انتقادات منفی

هر کسی که در زمینه هنری فعالیت می‌کند، درد دریافت نقد ناخوشایند را می‌شناسد. در اوایل حرفه‌اش، به ویژه وقتی که اوضاع شروع به پیشرفت کرد، آنجلینا نیز نقدهای منفی زیادی دریافت می‌کرد. به عنوان مثال، راجر ایبرت نوشت: «او در نوعی نقش‌هایی که معمولاً سخت و پرخشونت است، یک گرمای خاص دارد. به نظر می‌رسد بدش نمی‌آید است تا دوست دختر یک مافیا باشد، و شاید هم همینطور باشد». از طرف دیگر، رابرت استراس او را به عنوان «چند برابر خشن تر از

اسکارلت اوهارا» توصیف کرد.

اولین گلدن گلوب

با وجود انتقادات، آنجلینا جولی ادامه داد و شانشی بزرگتر از شانس اولش را به دست آورد. او بیشتر به خاطر نقشش در مینی سریال زندگینامه‌ای «جورج والاس» شناخته شد که او را برنده جایزه گلدن گلوب کرد. اما فیلم «جیا» در سال ۱۹۹۸ شاهکار اصلی او بود. او دوباره یک استراحت کوتاه کرد، اما به دلیل پذیرش خوب «جیا» و جایزه گلدن گلوب خود، دوباره به کار برگشت. آنچه مشخص است این است که آنجلینا از آن زمان تاکنون مسیر طولانی‌ای طی کرده است.

منبع:

وبسایت <https://www.thethings.com/key-career-moves-angelina-jolie-made-when-she-was-young/#her-big-break-george-wallace>

نویسنده : نوشین تقی‌لی